

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 3C/42/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813201007
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Vaľuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2013:8813201007.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Milanom Vaľušom v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. ERASMUS LEGAL, s.r.o., Justičná 9, 811 07 Bratislava, IČO: 36 789 615, proti žalovanému: O. B., D.. X.X.XXXX, N. XXX XX C. Č.. XXX, o zaplatenie sumy 2 995,73 eur s prísl. , takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2 740,41 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 2 740,41 eur od 14.4.2010 do zaplatenia, kapitalizovaný denný úrok z omeškania do zosplatenia vo výške 0,61 eur a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu čo do zvyšku zamieťa.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho vo výške 179,50 eur a na účet právneho zástupcu žalobcu spol. ERASMUS LEGAL, s.r.o. trovy právneho zastúpenia vo výške 309,55 eur a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 29.1.2013 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 2 995,73 eur, zaplatenia kapitalizovaného denného úroku z omeškania od zosplatenia do podania návrhu vo výške 721,68 eur, kapitalizovaného denného úroku z omeškania do zosplatenia v sume 0,61 eur, úroku z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 2 968,40 eur od 22.1.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že žalobca uzatvoril so žalovaným Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX dňa 25.11.2008 (ďalej len „Úverová zmluva“). Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli úverové podmienky. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 2 111,10,- eur, ktoré sa žalovaný zaviazal vrátiť v pravidelných 48 splátkach pri výške mesačnej splátky 72,40 eur. Listom zo dňa 29.3.2010 bol žalovaný z dôvodu omeškania s úhradou jeho záväzku vyzvaný k splateniu celého zostatku úveru vo výške 2 996,34 eur v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Ďalej žalobca definoval spotrebiteľský úver a zmluvu o spotrebiteľskom úvere. V prípade omeškania s úhradou splátky úveru alebo jej časti dlhšieho ako 7 dní bol žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu, pokiaľ ide o úrok z omeškania, tak tento požaduje vo výške 0,024 % denne. Vzhľadom na uvedené eviduje voči žalovanému dlh vo výške 2 995,73 eur.

V zmysle žalobcom predloženej špecifikácie jeho návrhom uplatnený nárok predstavuje:

1. istina - výška dlžnej sumy úveru bez úrokov z úveru do času zosplatenia + zosplatená istina - 2 052,70 eur,
2. úrok z vyššie uvedenej istiny do času zosplatenia - 187,54 eur,
3. suma 728,16 eur titulom tzv. ušlého úroku uplatňovaného, na ktorý by spoločnosti nárok vznikol z titulu úveru, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach,

4. poplatok za vedenie účtu - 0,- eur,
5. poplatok za upomienku - 9,96 eur,
6. zmluvná pokuta - 17,37 eur,
7. zákonný úrok z omeškania do zosplatnenia - 0,61 eur
8. úrok z omeškania od zosplatnenia do dňa podania návrhu na vydanie platobného rozkazu v sume 721,68 eur.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami a to zmluvou o úvere zo dňa 25.11.2008, úverovými zmluvnými podmienkami žalobcu, splátkovým kalendárom, oznámením o zosplatnení úveru zo dňa 29.3.2010, písomným vyjadrením žalobcu zo dňa 12.6.2013 a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Žalobca a žalovaný ako klient uzatvorili dňa 25.11.2008 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 2 111,13 eur na kúpu vopred určeného tovaru - kuchynský blok, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v pravidelných 48 splátkach vo výške 72,40 eur mesačne. Žalovaný prehlásila, že sa pred podpísaním zmluvy oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, že sú mu všetky ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami.

Podľa hlavy 1 § 1 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „Úverové podmienky“), tieto úverové podmienky sú zmluvnými podmienkami v zmysle § 273 Obchodného zákonníka a sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy uzatváranej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „spoločnosť“) a fyzickou osobou (ďalej len „klient“).

Podľa Hlavy 5 § 1 Úverových podmienok, klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v úverovej zmluve. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, úroky, poplatok za vedenie úverového účtu a úhrada za poistenie, ktoré je klient podľa tejto úverovej zmluvy a týchto úverových podmienok povinný platiť, ak z údajov na lícnej strane vyplýva inak. Za uzatvorenie úverovej zmluvy klient uhradil v hotovosti ku dňu podpísania tejto zmluvy poplatok za uzatvorenie zmluvy vo výške stanovenej v úverovej zmluve. Výška úroku sa zistí ako rozdiel súčinu výšky mesačnej splátky zníženej o výšku poplatku za vedenie úverového účtu a v prípade poistení o výšku úhrady za poistenie, a počtu splátok a výšky poskytnutého úveru.

V zmysle Hlavy 5. § 8 Úverových podmienok, sa zmluvné strany dohodli, že spoločnosť nie je viazaná tým, na aký účel klient platbu spoločnosti určí. Spoločnosť je oprávnená započítať platbu klienta na pohľadávky spoločnosti v tomto poradí: na záväzky klienta voči spoločnosti, ktoré vznikli z iného titulu ako z úverovej zmluvy, na zmluvné pokuty, na príslušenstvo úveru vrátane sankčného úroku, na vrátenie úveru, na ostatné pohľadávky z úverovej zmluvy.

Ako vyplýva z Hlavy 6 § 3 písm. a) Úverových podmienok, klient je povinný čerpaný úver a všetky záväzky voči spoločnosti splatiť na požiadanie v prípade, že sa oneskorí s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskorí s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. V tomto prípade je taktiež spoločnosť oprávnená jednostranne od úverovej zmluvy odstúpiť, pozastaviť čerpanie už poskytnutého úveru (úverov) alebo dohodnutý úver neposkytnúť.

Podľa Hlavy 6 § 6 Úverových podmienok, v prípade vzniku skutočnosti uvedenej pod písm. a), b), c) §3 Hlavy 6 ak je dôsledkom vznik povinnosti klienta uhradiť spoločnosti celý poskytnutý úver, je klient povinný uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku, čiže čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach. Spoločnosť je oprávnená v týchto prípadoch úver po zosplatnení neúročiť.

Podľa Hlavy 14 § 3, § 5 Úverových podmienok, v prípade omeškania úhrady splátky, splátky revolvingového úveru I. či revolvingového úveru II. alebo ich časti, alebo zmluvných pokút alebo platieb podľa Hlavy 6 § 6 týchto úverových podmienok je klient povinný zaplatiť úrok z omeškania vo výške 0,08% z dlžnej čiastky za každý začatý deň omeškania najmenej však 100,- Sk. V prípade omeškania

s úhradou splátky úveru, prípadne splátky revolvingového úveru I. či revolvingového úveru II. alebo ich časti dlhšieho ako 7 dní je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 8 % z čiastky z ktorej úhradou je v omeškaní. Ustanoveniami o zmluvnej pokute týchto úverových podmienkach nie sú žiadnym spôsobom dotknuté nároky spoločnosti voči klientovi na náhradu škody v plnej výške popri zmluvnej pokute. Spoločnosť je oprávnená zmluvnú pokutu alebo úrok z omeškania klientovi celkom alebo čiastočne odpustiť. Klient je povinný spoločnosti uhradiť poplatok za upomienku vo výške 3,32 eur.

Ako vyplýva z hlavy 14 § 12 Úverových podmienok, ÚZ, ÚP, Metodická príručka, Metodická príručka KK a zabezpečovacie vzťahy, ako aj vzťahy vzniknuté následne na základe uvedených zmluvných vzťahov, sa riadia príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka, v znení neskorších predpisov, ako aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka, v platnom znení.

Žalobca písomným prípisom zo dňa 29.3.2010 si voči žalovanému uplatnil svoje právo na splatenie celého čerpaného úveru, vyzval žalovaného na zaplatenie celého dlžnej sumy vo výške 2 996,34 eur a k uvedenému dňu zosplatnil celý úver. Zároveň žalovanému stanovil dodatočnú lehotu na plnenie a to do 15 dní od vystavenia výzvy.

Z predloženého splátkového kalendára súd zistil, že žalovaný do zosplatnenia úveru v prospech žalobcu uhradil sumu 526,72 eur a po zosplatnení v prospech žalobcu neuhradil žiadne finančné prostriedky. Z toho suma 58,40 eur bola započítaná na istinu úveru, suma 448,40 na úrok, suma 13,28 eur na poplatok za upomienku, suma 6,64 eur na úrok z omeškania do zosplatnenia. Nedoplatok na istine bol 2 052,70 eur, na úroku 187,54 eur, na ušlom úroku 728,16 eur, úroku z omeškania do zosplatnenia 0,61 eur, na zmluvnej pokute 17,37 eur, na poplatkoch za upomienku 9,96 eur.

Žalobca v písomnom podaní zo dňa 18.6.2013 špecifikoval uplatnený nárok nasledovne:

1. istina - t.j. dlžná suma úveru bez úrokov z úveru do času zosplatnenia vo výške 174,46 eur, vypočítaná ako súčet čiastkových súm z jednotlivých splátok úveru pripadajúcich na istinu, ktoré boli vyrubené, avšak neboli uhradené, t.j. celková suma vyrubená na istinu do času zosplatnenia mínus uhradená časť istiny, t.j. v zmysle splátkového kalendára 232,86 eur - 58,40 eur,
2. zosplatnená istina - t.j. dlžná suma úveru bez úrokov z úveru, ktorú mala žalovaná uhradiť v prípade riadneho platenia úveru v sume 1 878,24 eur, vypočítaná ako rozdiel celkového úveru a súčtu jednotlivých čiastkových súd zo splátok určených podielom na úhrade istiny, ktoré boli vyrubené a mali byť vyrubené = 2 111,10 eur - 232,86 eur
3. úrok z vyššie uvedenej dlžnej sumy úveru do času zosplatnenia vo výške 187,54 eur, vypočítaný ako rozdiel úroku z úveru vyrubeného do zosplatnenia vo výške 635,94 eur a zaplateného úroku vo výške 448,40 eur,
4. suma 728,16 eur titulom tzv. ušlého úroku uplatňovaného v zmysle § 6 hlavy 6. ÚP, čiže čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach. Celkovú výšku úroku z úveru je možné vypočítať ako rozdiel súčinu mesačnej splátky počtu splátok a výšky poskytnutého úveru, t.j. výška mesačnej splátky 72,40 eur krát 48, t.j. 3 475,20 eur mínus výška úveru 2 111,10 eur sa rovná 1 364,10 eur, 1 364,10 eur - 635,94 eur = 728,16 eur,
5. poplatok za upomienku vo výške 9,96,- eur v zmysle § 5 Hlavy 14 úverových podmienok,
6. zmluvná pokuta vo výške 17,37 eur, ktorá bola vyrubená v zmysle § 3 Hlavy 14 ÚP vo výške 8 %,
7. kapitalizovaný denný úrok z omeškania do dňa zosplatnenia v sume 0,61 eur bol vyrubený dňa 28.12.2009,
8. kapitalizovaný denný úrok z omeškania od 15. dňa nasledujúceho po zosplatnení (t.j. od 14.4.2010) do dňa podania návrhu na vydanie platobného rozkazu (t.j. do 21.1.2013) pri výške 0,024 % denne z dlžnej sumy 2 968,40 vyčíslený na sumu 721,68 eur.

Podľa § 25 ods. 1, ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 261 ods. 3, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Zmluva uzavretá medzi účastníkmi je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa

v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Ďalej súd zistil, že podľa Úverových podmienok sa predmetný právny vzťah mal riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka ako aj Občianskeho zákonníka, ide však o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj Úverových podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 2 111,10 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 48 splátkach. Zo strany žalobcu došlo k zosplateniu celého dlhu ku dňu 29.3.2010 s tým, že žalovanému poskytol dodatočnú lehotu na plnenie a to do 15 dní od zosplatenia dlhu.

V prospech žalobcu, ešte pred zosplatením, žalovaný uhradili finančné prostriedky vo výške 526,72. Z toho suma 58,40 eur bola započítaná na istinu úveru, suma 448,40 na úrok, suma 13,28 eur na poplatok za upomienku, suma 6,64 eur na úrok z omeškania do zosplatenia. Nedoplatok na istine bol 2 052,70 eur, na úroku 187,54 eur, na ušlom úroku 728,16 eur, úroku z omeškania do zosplatenia 0,61 eur, na zmluvnej pokute 17,37 eur, na poplatkoch za upomienku 9,96 eur.

Z predložených listinných dokladov mal súd teda za preukázané, že žalovaný v prospech žalobcu uhradil finančné prostriedky vo výške 526,72 eur a iba suma vo výške 58,40 eur žalobca zaúčtoval na istinu úveru a zvyšnú sumu zaúčtoval na úrok z úveru, poplatky za upomienku a na úrok z omeškania a to v zmysle ustanovenia § 8 Hlavy 5. Úverových podmienok. Uvedené zmluvné dojednanie umožňovalo žalobcovi použiť splátku aj na iný účel ako na splatenie istiny, a to bez ohľadu na vôľu druhej zmluvnej strany, ktorá nemala nijakú možnosť túto zmluvnú podmienku ovplyvniť. To sa v predmetnej veci aj stalo. Uvedené ustanovenie zmluvy má za následok založenie nevyváženého vzťahu veriteľa a dlžníka v otázkach plnenia dlhu spotrebiteľa. Nevyváženosť iba podčiarkuje skutočnosť, že vzťah sa v otázke plnenia stáva pre spotrebiteľa netransparentným a konanie dodávateľa v niektorých prípadoch až nepredvídateľným. Spotrebiteľ má pritom oprávnený záujem na prednostnom

spĺnení istiny. Takáto zmluvná podmienka vo svojej podstate na škodu spotrebiteľa na jednej strane spôsobuje nerešpektovanie vôle spotrebiteľa a jeho oprávnených záujmov a na strane druhej umožňuje dodávateľovi bezvýhradne presadiť jeho ekonomické záujmy v zmluvnom vzťahu, zakladá tým nielen nerovnováhu, ale až hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 OZ). Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/2011-19). Preto takto dojednanú zmluvnú podmienku súd považoval za priečiacu sa dobrým mravom a preto aj celom rozsahu za neplatnú.

V ďalšom sa súd zaoberal jednotlivými nárokmi tvoriacimi žalovanú sumu.

Prvou žalobcom uplatňovanou sumou je nárok na zaplatenie istiny vo výške 2 052,70 eur. Je nepochybné, že žalobca poskytol žalovanej úver v sume 2 111,10 eur a žalovaný celkovo uhradila na istinu, ako to žalobca uviedol, sumu 58,40 eur a takto suma dlžnej istiny predstavuje žalobcom uplatňovanú sumu 2 052,70 eur.

Ďalšou žalobcom nárokovanou sumou je nárok na zaplatenie úroku z úveru jednak do času zosplatenia úveru a nárok na zaplatenie úroku v prípade riadneho splácania, tzv. ušlý úrok. Súd sa zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, keď prepočtom v zmysle všeobecných podmienok (hlava 5 § 1) a berúc do úvahy žalobcom vyčíslenú sumu úroku z úveru do zosplatenia v sume 187,54 eur (po započítaní úhrady vo výške 448,40 eur) a úroku zo zosplatennej istiny úveru vo výške 728,16 eur, určil, že úrok bol vo výške 16,15 % ročne, keď zohľadnil počet mesačných splátok - 48 a poskytnutú sumu úveru 2 111,10 eur.

Úroková miera podobného úveru v bankách v čase poskytnutia úveru (november 2008 spotrebiteľský úver nad 1 rok do 5 rokov) činila úrok 13,69 %p.a. Z toho je zrejmé, že uplatnený ročný úrok z úveru žalobcom je vyšší ako bola priemerná úroková miera z úverov poskytovaných v tomto období bankami.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009). Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov z úveru nad 13,69 % ročne za absolútne neplatnú, nakoľko sa prieči dobrým mravom a súd takto dohodnutú odplatu považoval aj za neprimeranú v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Ako primerané súd určil úroky vo výške 13,69 % ročne, čo pri úvere 2 111,10 eur za obdobie 48 mesiacov predstavuje sumu 1 156,03 eur (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove v obdobnej veci zo dňa 28.9.2011 v konaní vedenom pod sp. zn. 3Co/3/2011).

Žalovaný teda vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mal žalobcovi uhradiť celkovo sumu 3 267,13 eur pozostávajúcu z istiny úveru vo výške 2 111,10 eur a úroku z úveru za obdobie 48 mesiacov vo výške 1 156,03 eur. Súd mal za preukázané, že žalovaný v prospech žalobcu realizoval úhrady celkovo vo výške 526,72 eur. Nakoľko postup žalobcu ohľadom započítania úhrad zo strany žalovaného na príslušenstvo istiny - poplatky a pokuty považoval súd za rozpor z dobrými mravmi, započítal celú uhradenú sumu na dlžnú sumu 3 267,13 eur a teda je žalovaný povinný žalobcovi uhradiť ešte na istine a úrokoch z úveru sumu 2 740,41 eur. V tejto časti považoval súd nárok žalobcu za dôvodný, žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 2 740,41 eur.

Ďalším žalobcom uplatneným nárokom je suma 0,61 eur predstavujúca vyčíslený úrok z omeškania do zosplatenia úveru vyčíslený pri jeho výške 0,024 % denne, z dôvodu omeškania so splácaním splátky č. 8. splatnej dňa 23.11.2009, pričom podľa zistenia súdu, výška zákonného úroku z omeškania bola k uvedenému dňu 9 % ročne. Súd teda dospel k záveru, že takto uplatnený nárok žalobcu je v súlade s

ustanovením § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. a preto súd aj v tejto časti žalobe vyhovel.

V poradí ďalším žalobcom uplatneným nárokom bol nárok na zaplatenie kapitalizovaného úroku z omeškania vyčísleného od 15. dňa po vyhlásení splatnosti úveru, t.j. odo dňa 14.4.2010, do dňa spisania žalobného návrhu, t.j. do dňa 21.1.2013, pri jeho výške 0,024 % denne (8,76 % ročne) v celkovej výške 721,68 eur, ktorý vyčíslil z dlžnej sumy vo výške 2 968,40 eur (neuhradená istina + úrok z úveru).

Súd, tak ako je vyššie uvedené, dospel k záveru, že žalovaný je povinný na istine úveru a na úroku z úveru žalobcovi zaplatiť iba sumu 2 740,41 eur. Ďalej je nesporné, že uplynutím 15-dňovej lehoty po zosplatení úveru, t.j. dňom 14.4.2010, sa žalovaný dostal do omeškania s platením celého úveru spolu s úrokom z úveru, že k uvedenému dňu bola výška zákonného úroku z omeškania podľa zistenia súdu 9 % ročne a teda úrok uplatňovaný žalobcom vo výške 0,024 % je uplatnení v súlade s ustanovením § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. Nakoľko však žalobca tento nárok vyčíslil z dlžnej sumy 2 968,40 eur, t.j. zo sumy vyššej ako bol žalovaný k uvedenému dňu povinný na istine úveru a úroku z úveru zaplatiť, takto uplatnený nárok mu súd nemohol priznať. V súlade so zákonnými ustanoveniami preto žalovaného zaviazal na iba zaplatenie úroku z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 2 704,41 eur od 14.4.2010 až do zaplatenia celej dlžnej sumy.

Posledným žalobcom uplatnený nárokom bol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 17,37 eur a poplatku za upomienku v sume 9,96 eur. Samotný nárok na zmluvnú pokutu a poplatok za upomienku podľa hlavy 14 § 3 , § 5 Úverových podmienok súd považoval za neopodstatnený. Dohodnutú zmluvnú pokutu vo výške 8% z každej omeškanej splátky alebo jej časti, s ktorej úhradou je klient v omeškaní dlhšie ako 7 dní spolu s nárokom na zaplatenie poplatku za každú upomienku vo výške 3,32 eur, súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a preto absolútne neplatnú s poukazom na § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení aktuálnom ku dňu uzavretia zmluvy a neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Ide totiž o neprimerané sankcie, ktoré znáša spotrebiteľ. K vyššie uvedenému súd poukazuje aj na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2011 sp. zn. 3Co 3/2011. V tejto časti preto súd nárok žalobcu považoval za nedôvodný.

Súd je toho názoru, že v spotrebiteľskej veci by už pri samotnom uzatváraní zmluvy nemal byť prísnejšie alebo výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy a to spotrebiteľ. Už toto na prvý pohľad vyznieva výrazne v neprospech jedného z účastníkov zmluvy. Uvedené súd konštatuje preto, že žalobca ako dodávateľ nie je nijako sankcionovaný v súvislosti s prípadným nesplnením povinnosti na jeho strane. Významné je pritom posúdenie zmluvnej pokuty s ohľadom na povahu, obsah zmluvy v čase uzavretia dohody o zmluvnej pokute a posúdenie prijateľnosti alebo neprijateľnosti tohto zmluvného dojednaní by nemali ovplyvňovať ďalšie skutočnosti, ktoré nastanú po uzavretí zmluvy, teda ani následné správanie účastníkov zmluvy a v rámci neho i porušenie zmluvných dojednaní by nemali mať vplyv na prvotné posúdenie toho, či dojednaná zmluvná pokuta nie je neprimeranou sankciou za nesplnenie povinnosti.

V súlade s výsledkami vykonaného dokazovania preto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 2 740,41 eur (súčet istiny úveru v sume 2 111,10 eur, úroku z úveru v sume 1 156,03 eur, po započítaní úhrady žalovaného vo výške 526,72 eur) spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 2 740,41 eur od 14.4.2010 do zaplatenia, kapitalizovaného denného úroku z omeškania do zosplatenia vo výške 0,61 eur a čo do zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p., vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadrí osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

V danej právnej veci súd žalobu pokiaľ sa jedná o zaplatenie sumy 255,32 eur a časti uplatneného nároku na úrok z omeškania zamietol a vo zvyšnej časti žalobe vyhovel. Nakoľko žalobca mal v konaní neúspech iba v nepatrnej časti (cca 8 %), vzhľadom na celkom uplatnený nárok s príslušenstvom, vznikol mu nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

Trovy konania na strane žalobcu pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za podaný žalobný návrh vo výške 179,50 eur a z priznaných trov právneho zastúpenia vo výške 309,55 eur podľa vyčíslenia trov konania v žalobnom návrhu.

Súd priznal právnenému zástupcovi žalobcu nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 309,55 eur podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej klen „vyhláška“), ktoré sú vyčíslené takto :

Tarifná odmena v sume 290,81 eur s DPH podľa § 10 ods.1, § 14 ods. 1 písm. a) a b) vyhlášky a to za nasledovné úkony :

- prevzatie a príprava zastupovania	121,17 eur
- písomné podanie na súd - žalobný návrh zo dňa 29.1.2013	121,17 eur

Náhrada hotových výdavkov v sume 18,74 eur s DPH podľa § 16 ods. 3 vyhlášky - režijný paušál rok 2013 - 2 x 7,81.

Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky, ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.